

Takáts Péter

**Ami 2012 után lehet és lesz
a szociális életben és a gazdaságban**

A 2100 Konferencián, Budapesten,
2013. április 20-án elhangzott előadás szerkesztett anyaga

A szociális formák ember által teremtett formák. Így az a társadalmi és gazdasági rendszer, melyben ma a világban élünk, a mi teremtményünk. Tudatosságunk és az ebből fakadó gondolkodásunk határozza meg, hogy szociális formáink milyenek és miként működnek. Ezért, ha azt kívánjuk vizsgálni, hogy milyen is lesz 100 év múlva az a társadalmi berendezkedés, forma, amelyben majd élünk és dolgozunk, akkor először azt kell tisztáznunk, hogy az ember tudatossága és gondolkodása hogyan változik 2100-ig. Csakis ebből lehet következtetéseket levonni arra vonatkozóan, hogy milyen új szociális formákat teremt ez az új tudatosság. Minden egyéb kísérlet, ami a mai tudatossággal próbálja magyarázni és értelmezni a jövő új társadalmi rendszerét, gazdasági és pénzügyi folyamatait, véleményem szerint csak hiábavaló időpocsékolás, mert a jövő az intellektuális gondolkodás és az anyaghoz kötött tudatosság számára soha sem mutatkozik meg.

Az új tudatosság 2100-ban

Napjainkban az ember egy igen érdekes és a jövő szempontjából döntő folyamat részese, mert az elmúlt alig több, mint 100 évben igen nagy változások történtek az emberiség fejlődésében. 1899 novemberében véglegesen lezárult a Kaly Youga, az anyagi világ megismerésének 5.000 éves korszaka és egy 113 éves átmeneti időszakot követően 2012 decemberében megkezdődött az új kor, a *Satya Youga, az Új Fénykor*. Ez a 2.500 évig tartó új kor a szellem felé való közeledés korszaka és az emberiség számára a szellemmel való összekapcsolódás lehetőségét tartogatja. Ennek a változásnak pedig nemcsak minden emberre, hanem az egész emberiségre hatása van, mert ezzel mindenki számára megnyílt a lehetősége annak, hogy az emberi lény ismét tudatos polgárává válhasson a szellemi világnak.

Ha azt keressük, hogy mit is jelent ez, akkor csak a múlt század második felében tömegesen megszületett gyermekeket kell megvizsgálni. Azok a gyermekek ugyanis, akik az átmeneti időszakban tömegesen születtek meg, ennek a folyamatnak mintegy előhírnökei voltak. Ők ajándékba kaptak olyan képességeket, melyek a szüleiknek még nem voltak meg, és így az anyagi világ ismert formái mellett már láthatták az életerőket, az élet ritmusát és áramait is, mindazt, ami felépíti az éteri világ sokszínű birodalmát.

Számomra jól valószínűsíthető az, hogy az emberek nagy tömegei fognak az elkövetkező 100 évben ezekkel az új szellemi képességekkel megszületni, és az emberekben így kialakuló szellemi látás 100 éven belül nagyrészt általánossá válik. Ez pedig alapjaiban meghatározza és átalakítja az ember és az emberiség tudatosságát és gondolkodását. Ugyanis azok az emberek, ill. az ő gyerekeik, akik ezzel az új szellemi képességgel

rendelkezek, már egészen másképpen tekintenek a világra, mint mi. Az ő számukra a környezet, a természet és abban az emberi tevékenység már egészen mást jelent, mint amint ma jelent a mi számunkra. Ők az élővilágot és az embereket, valamint az ember által teremtett szociális formákat a mások által is megtapasztalható fizikai formák képei mellett, színek és morális minőségek gazdag kavalkádjaként élik meg. Felismerik az anyag külső megjelenési formáin túl az éteri erők sokszínű és eddig meg nem tapasztalt étellel teli világát is. Így az élet gazdagsága egy egészen más mélységben mutatkozik meg előttük, mint amihez mi most még hozzá vagyunk szokva.

Ezek az emberek a világot és az abban zajló folyamatokat egy bizonyos fokig már az időben is látják, ami azáltal válik lehetségessé, mert az éteri világ az egyben egy „idővilág” is. Mivel az így megszülető új éteri látás számára megmutatkozik majd az emberi cselekedetek jövőbeli következménye is, ezért az éteri világot egy morális világnak is nevezhetjük. Ez pedig új felismerésekre vezeti le az embert.

Azok, akik ezzel az új, a moralitásra is érzékeny tudatossággal figyelnek majd a cselekedeteikre, igen gyorsan belátják, hogy az immorális és gonosz tettek mit is okoznak a világban és csak negatív következményekkel járnak. Ennek hatására felismerik a ma általános önzőség valamennyi káros következményét, és fokozatosan elindulnak az önzetlenség és az *önzetlen szeretet kialakításának rögzös útján*. Ez a folyamat pedig elvezet oda, hogy az emberek megtanulják, mennyivel jobb és hatékonyabb a másik ember felé megnyilvánuló testvéri szeretet.

Sőt, azok az emberek, akik engedik áthatni magukat az Új Fénykor három szellemi minőségével, az intelligenciával, a bölcsességgel és a szeretettel, - amit, mint szellemi impulzust három nagy szellemi lény sugároz az emberiség felé - egy új fejlődési útra léphetnek: *a szeretet ösvényére*. Ezen az úton haladó emberekben az elkövetkező 100 évben kialakul egy új, magasabb szintű spirituális tudatosság. Ez arra a szellemi belátásra épül, hogy sokkal jobb, ha az ember inkább olyan módon él és cselekszik a világban, hogy azzal embertársai javára legyen.

Amennyiben ez a szellemi tudatosság lesz az elkövetkező 100 évben emberiség fejlődésének irányítója, akkor az Új Fénykor valóban FÉNYT hoz az emberiség fejlődésébe. Még akkor is, ha ez a fény csak lassan mutatkozik meg a számunkra. Mert ma még azt látjuk magunk körül, hogy bár a sötétség évezredei már elmúltak, a fény mégis csak gyengén nyilvánul meg a Földön. Ennek oka az, hogy az emberek még a régi sötétséget őrzik a szívükben, annak ellenére, hogy ez a FÉNY már itt van velünk. De látnunk kell, hogy miközben ez a „fény a sötétségbe világít, a sötétség lassan megérti a fényt”. Vagyis azok az emberek, akiknek a lelkét most bevilágítja ez a szellemi FÉNY és lassan megértik a FÉNY üzenetét, egészen másképpen látják a Földet, az emberiséget és annak fejlődését, mint ahogyan azt eddig láttuk.

De nem elég csak hagyni, hogy a FÉNY bevilágítsa a lelkünket, hanem nekünk magunknak is tenni kell annak érdekében, hogy az elkövetkező 100 év meghozza az emberiségnek azt, ami mint lehetőség benne rejlik. Mert az Új Fénykor egy lehetőség,

amit az ember a szabadságával élve választhat. A Fény felé vezető önzetlen szeretet ösvényén haladni nehéz és küzdelmes, de ha kényelemből nem cselekszünk, már azal is választottunk, csak ebben az esetben a saját szabadságunkkal élve lemondunk arról a fejlődési lehetőségről, ami előttünk most nyitva áll.

Számos tény mutatja ma azt a világban, hogy az emberek nagy többsége ezen a szellemi ösvényen fog haladni az elkövetkező 100 évben, mégis azt kell látni, hogy sajnos nem lesz minden emberre kiterjedő ez a változás. Már a XX. században, az átmenet időszakában két részre vált az emberiség, és az egyik csoport tudomást sem véve a körülötte zajló változásokról, tovább halad a materialista gondolkodás és életstílus útján. Ők az anyagba belemerevedett gondolkodásukkal továbbra is elutasítanak mindent, ami az Új Fénykor beköszönte által az emberé lehetne. Sőt, technikai megoldásaik továbbfejlesztése és azok mindenhatóságának elismerése nyomán teljes sebességgel haladnak azon felfedezések felé, melyek az egész bolygót valószínűleg egyfajta hatalmas önműködő elektromos berendezéssé változtatnák. Ennek nyomán pedig egy szörnyű tragédia, egy MÁTRIX szerű társadalom képe bontakozik ki a szemünk előtt, melyben a világkomputer már minden embert és emberi kultúrát elnyel majd.

Azonban szerencsére az emberek egy másik nagy csoportja engedte magát áthatni azokkal az erőkkel, melyek a Kaly Youga végén és az átmeneti korszakban, mint szellemi impulzusok megerősödtek, és közben megértette a változás üzenetét is. Őket ma a világ kulturális kreatívokként ismeri, mert ők azok az emberek, akik a fenti változások hatására már ma felismerték, hogy eljött az ideje annak, amikor az ember saját szabad akaratából és az abból fakadó cselekedeti által ismét a szellemi világok polgára lehet és a saját életét és szociális formáit is ehhez igazíthatja.

Látva a világban a kulturális kreatív tömegek egyre növekvő tudatosságát, cselekvőképességét, és az ezekkel párosuló felelősségérzetét a világ és közösségük sorsáért, nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy az elkövetkező 100 évben a FÉNY felé haladni kívánó emberek fognak dominálni és az ő erőfeszítéseik hatására a jövőben rejlő új lehetőségek minden bizonnyal megvalósulnak majd.

Az új szociális formák 2100-ban

Így aztán nyugodt szívvel állítom, hogy a leírt tudatosság változás és a nyomában teljesen átalakuló emberi gondolkodás egészen új társadalmi és gazdasági formákat teremt majd. Ezért 100 év múlva az embernek egészen más lesz a művészete, a tudománya, a technikája és a társadalmi berendezkedése is, mint ma. Olyan új szociális formák és technikai megoldások jelennek meg, melyeket ma többnyire még álmunkban sem gondolunk és sokan – ha ma ilyenről hallanak – azt az utópia kategóriájába sorolják.

Milyen lesz tehát a világ 100 év múlva? Hogyan néznek majd ki majd az új szociális formák és milyen lesz a szellemi ember gazdasági tevékenysége?

Számomra egyértelmű, hogy az elkövetkező 100 évben a szociális élet alapvető magatartásformája az önzetlen testvéri szeretet lesz. Hatására egy új szellemi tudatosság

fénye világítja majd be a szociális formák három területét: a szellemi életet, a jogi és közösségi életet, valamint a gazdasági tevékenység területét, és az előbb már említett három minőség, az intelligencia, a bölcsesség és a szeretet erői fognak hatni bennük.

Szellemi tisztánlátásával az ember igen gyorsan felismeri a gazdasági folyamatok egészséges működésének összefüggéseit, valamint azt, hogy a társadalmi és gazdasági folyamatok is élő, a szellem által áthatott folyamatok. Nemcsak ezek megértésére lesz képes, hanem az egészséges működést elősegítő és fenntartó szabályok megalkotására is képessé válik. Közben megérti azt is, hogy az élő társadalmi, gazdasági és pénzügyi folyamatok, ill. működési törvényszerűségek leírására a XX. században alkalmazott intellektuális megismerési módszerek miért nem voltak alkalmasak és megfelelőek.

Ezt követően, és minden bizonnyal már az elkövetkező 100 év első évtizedeiben, megteszi a lépéseket abba az irányba, hogy az alapokig lenyúlóan meggyógyítsa a súlyosan beteg társadalmi és gazdasági rendszereket. Ez pedig véleményem szerint azért lesz lehetséges és sikeres, mert az önzetlen szeretet ösvényén haladó ember fokozatosan képessé válik arra, hogy az egészségesen működő és szellemi összefüggések által áthatott társadalmi és gazdasági rendszerről egy élő és valós képet alakítson ki magában. Ebből a képből kiindulva aztán egészséges, az emberből fakadó szociális formák megteremtésére lesz lehetősége, mely új társadalmi és gazdasági formák a jövőben az embert szolgálják majd.

Az ember ezért az elkövetkező 100 évben teljesen átalakítja a szociális formákat melyben él és dolgozik, és új tudatosságához igazítja azokat. Ez a társadalomnak és benne a gazdasági és pénzügyi életnek teljesen új formát ad majd Ennek az új spirituális társadalomnak már nincs uralkodó központja, mert 100 év múlva nem lesz sem koordináló állam, sem pedig magát felülre helyező szellemi elit, csak a szellemi tudatosság magas szintjére jutott emberek szabad közösségei. *Ezekben a közösség minden tagja aktívan részt vesz a közösségi élet szervezésében és szabályainak megalkotásában.* Ezt ma részvételi demokráciának nevezzük, de 100 év múlva a szociális élet olyan új és spirituális formája valósul meg, mely csak részben hasonlít a mai részvételi demokrácia modellekre.

A spirituális társadalmi modell három egyenlő és független szférából áll majd, mert az önmagát fenntartó és irányító szabad szellemi élet mellett egy szintén önmagát fenntartó és irányító, és minden szavazóképes polgár által elfogadott, az egyenlőség minőségén alapuló jogélet áll. E kettő mellett pedig ott áll a többivel szintén egyenrangú és testvériségen alapuló gazdasági élet. Ez pedig azt jelenti, hogy miközben mindegyik végzi a feladatát, nem szól bele a másik két terület életébe és persze nem is kíván befolyást szerezni azoban.

Az új jogi élet, vagyis a spirituális berendezkedésű társadalom szociális szférájának alapvető jellemzője az lesz, hogy az elkövetkező 100 évben a hatalom élményének helyébe fokozatosan egy újfajta közösségi élmény lép. Az önzetlen szeretet fénye által áthatott társadalomban a közösség tagjai a közösen hozott elhatározásokat és

megállapodásokat egymással együttműködve valósítják meg. 100 év múlva a kielégülést az emberek már nem a hatalom gyakorlásában, hanem a közösen megfogalmazott feladat és a hozzá kapcsolódó munka szeretetében találják majd meg.

A 2100-ig terjedő jövő közösségeinek szociális élete az önszerveződésre épül és bennük egy olyan együttes akarat hat, mely a közösség tagjainak szabad szellemi életéből fakad és egészséges lelki erejéből táplálkozik. A szellemi tudatosságnak erre a fokára eljutott ember képes lesz önmaga felett gyakorolt hatalmával úgy élni, hogy a magában kifejlesztett önzetlenség és a másik iránt érzett szeretet hatására saját akaratát visszafogja, és ezáltal egy olyan teret hozzon létre, amelyben társa szabadon megvalósíthatja akaratát. Ezen a fokon a szellemi ember már alkalmassá válik egy újfajta szociális megértés kialakítására, ami csak a hatalomtól mentes szociális formákban valósítható meg.

A szociális életben megjelenik az egyéni felelősség felismerésének új minősége, mindazon dolgokkal kapcsolatban, amelyek az embert körülveszik. Az ember hajlandó lesz felelősségét nem csak felvállalni, hanem ennek érdekében tenni is. 100 év múlva a politika és a szociális élet egyaránt a felelősségüket felismerő és azt felvállaló emberek belső bátorságából, önzetlenségéből és szeretet-erőiből táplálkozik majd.

A 100 év szellemi és tudati fejlődése tehát a szociális és jogi életet döntően átalakítja majd, amit az önzetlen szeretet ösvényére lépett és a szellemi FÉNY által áthatott ember új szellemi képességei tesznek lehetővé, és az ember a szociális szféra művészévé válik, aki az emberi kapcsolatokkal, mint művészetének élő tárgyával művészien bánik majd.

Természetesen 100 év múlva a közösségek gazdasági tevékenysége is teljesen átalakul. A gazdasági és pénzügyi folyamatokra ma még érvényesnek gondolt és megdönthetetlennek hitt dogmák eltűnnek a történelem süllyesztőjében, és helyükre új élő összefüggések és az ember, mint alapvető érték, lép. Ehhez, hogy a dogmák mai világából 100 éven belül a gazdasági élet élő valóságába kiléphessünk, az emberek olyan új gazdasági és pénzügyi fogalmakat alkotnak majd, melyek nem nyúlnak bele a gazdasági folyamatokba, nem akarnak semmit sem a folyamatokra rákényszeríteni és ezért megfelelnek a gazdasági folyamatok élő és állandóan változó és áramló jellegének.

Mert a gazdaságot új szellemi képességeivel szemlélő ember azt látja, hogy az egy élő rendszer, melyben minden alkotó, így pl. az árak és értékek is, mindig változik. Élőnek látja a gazdaságot, egy állandóan pulzáló, mozgó, áramló lényként, amiben minden elem igen sok másik tényezőtől függ. A mai modern elméleteknek éppen ez a legnagyobb problémája és ezért is nem tudják a valóságot megragadni, mert a materialista alapokon álló közgazdászok fixen akarnak tartani valamit, amit nem lehet, mert élő, mert állandóan mozog, változik, áramlik, és eközben intellektuálisan kiagyalt elméleteket akarnak ráhúzni az élő valóságra.

A jövő spirituális gazdaságának szakembere az élő gazdasági folyamatokban állva, felismeri, hogy a gazdasági folyamatok elementáris alkotója az érték, és ha valamilyen

árut megvásárolunk, akkor valójában értékek cseréje történik. A gazdasági élet összefüggéseinek helyes megfogalmazását éppen ezért nem a termelésnél és a megtermelt áruknál kezdi, hanem inkább az értékteremtés folyamatára koncentrál. Így képes lesz az értékről a valóságnak megfelelő fogalmat alkotni. Felismeri a kettős értékteremtés folyamatát, látja az emberi szellem kettős értékteremtési folyamatát és az állandó érték-mércét, a spirituális gazdaság két legfontosabb összefüggését.

Az elsőben egy poláris folyamat képe tárul elénk, egy olyan folyamat, melyben megmutatkozik, hogy csak kétféle módon jöhet létre érték, egyszer, amint az emberi szellem a munkán keresztül megragadja a természetet és emberi igények kielégítésére alkalmas terméket készít belőle, és másodszor, amikor az emberi szellem szervezi a munkát. Látja még azt is, hogy a gazdaságban létezik egy olyan állandó, ami a gazdasági és pénzügyi folyamatok felett áll, és a kettős értékteremtés tényéből következik. Ebből az értékből a gazdaságban minden más érték levezethető. Ezzel a gazdasági események és pénzügyi folyamatok valós összefüggéseit kapja meg, amivel, megfelelő következtetések levonása és a szabályok megfogalmazása után, egy egészségesen működő spirituális gazdasági rendszert lehet működtetni.

Ennek a gazdasági tevékenységnek a jövőben az ember lesz az új mércéje, a szellemi ember. Ebben a spirituális gazdasági rendben a termelő tevékenység és a morál már összhangban lesznek egymással és a gazdaságos vállalati működés ennek következtében egyben morális is lesz. A gazdasági életnek és abban a pénzügyi folyamatoknak az lesz a feladata, hogy a testvériség minőségének mindenkori szem előtt tartásával, az emberek igényeit kielégítő termékeket gyártson.

Ezek a változások a gazdasági életet fokozatosan visszavezetik eredeti feladatához, a reális, emberi igények kielégítéséhez, és olyan módon, hogy közben az emberek közösen és együttesen vállalnak felelősséget az igények kielégítéséhez szükséges valamennyi folyamatért. Erre azáltal leszünk képesek, mert a jövőben a tudósok és mérnökök munkaszála egy oltárrá változik majd és az itt megszülető élő képek és értékek nyomán nemcsak egy új morális technika, hanem ezen az új gondolkodáson és technikán alapuló új spirituális gazdaság is kialakul majd.

Összefoglalva, az a határozott véleményem, hogy az elkövetkező 100 évben az ember teljes gondolkodása, világképe és világszemlélete át fog alakulni. Ennek hatására egy olyan civilizáció alakul ki, ami ebből az új, spirituális alapokon álló világképből táplálkozik majd. Ennek az új civilizációnak a szellemisége, művészete, gazdasági és pénzügyi kultúrája és technikai megoldásai teljesen mások lesznek, mint a mai megoldásaink, mert egy új spirituális tudatosságból fakadnak. Mindez a mai materialista gondolkodás számára idegennek tűnhet és érthetetlen is, ami azonban természetes.

Ezt, a tudatosság változásának következtében kialakuló új világot, igyekeztem bemutatni azokban a jövőképekben, melyeket előadásomban ismertettem.